

Kniha Daniel – sto čtyřicet sedm

Úloha náboženských hnutí při utváření americké politiky: od Pata Robertsona ke Křesťanské koalici

Jeff Pippenger

2024-03-20

Poslední článek jsme uzavřeli následujícím odstavcem:

„Moc konající zázraky, projevená prostřednictvím spiritismu, uplatní svůj vliv proti těm, kteří se rozhodnou poslouchat Boha spíše než lidi. Sdělení od duchů budou prohlašovat, že je Bůh poslal, aby přesvědčili ty, kdo odmítají neděli, o jejich bludu, a budou tvrdit, že zákony země mají být poslouchány jako Boží zákon. Budou naříkat nad velikou bezbožností ve světě a podporovat svědectví náboženských učitelů, že úpadek mravů je způsoben znesvěcováním neděle. Veliké bude rozhořčení podnícené proti všem, kteří odmítnou přijmout jejich svědectví.“ Velké drama věků, 589, 590.

„Svědectví náboženských učitelů, že zvrhlý stav mravů je způsoben znesvěcováním neděle,“ je mezníkem v dějinách, které vedou k vynucení uctívání slunce ve Spojených státech. Pat Robertson, americký televizní evangelista a zakladatel Christian Broadcasting Network (CBN) a Christian Coalition, kandidoval v roce 1988 v republikánských primárkách na prezidenta Spojených států. Robertsonova kampaň se soustředila na mobilizaci konzervativních křesťanských voličů a na prosazování sociálních a morálních otázek v souladu s jeho evangelikálním přesvědčením. V čase konce roku 1989, v dějinách prvního z osmi posledních prezidentů, kandidoval na prezidenta vůdce a zakladatel Christian Coalition. Prezidentské dějiny Reagana předobrazují dějiny posledního republikánského prezidenta.

Boží soudy se chystají vytvořit podmínky, které naplní předchozí pasáž z Velkého sporu a které jsou souběžné s dílem Christian Coalition. Christian Coalition vznikla, aby řešila mravní a společenské problémy, které, jak sestra Whiteová označuje, jsou neřešitelné pro ty, kdo drží oštěž vlády. Christian Coalition v Reaganových dějinách představuje podobné hnutí ve velmi blízké budoucnosti. Prorocky byla Christian Coalition předobrazena National Reform Movement během krize nedělního zákona spojené s Blair Bills v osmdesátých a devadesátých letech 19. století. National Reform Movement bylo založeno v roce 1888 a sestra Whiteová se k tomuto hnutí ve svých spisech výslovně vyjadřovala.

„Boží lid očekává velká krize. Krize očekává i svět. Bezprostředně před námi je nejzávažnější zápas všech věků. Události, o nichž jsme po více než čtyřicet let na základě autority prorockého slova prohlašovali, že se blíží, se nyní odehrávají před našima očima. Již byla zákonodárcům národa předložena otázka dodatku k ústavě, jenž by omezil svobodu svědomí. Otázka vynucování zachovávání neděle se stala předmětem celonárodního zájmu a významu. Velmi dobře víme, jaký bude výsledek tohoto hnutí. Jsme však na tento střet připraveni? Splnili jsme věrně povinnost, kterou nám Bůh svěřil, totiž varovat lid před nebezpečím, jež je před ním?“

„Mnozí, a to i z těch, kteří se podílejí na tomto hnutí za vynucování zachovávání neděle, jsou zaslepeni vůči následkům, které z tohoto kroku vyplynou. Nevidí, že přímo zasahují proti náboženské svobodě. Je mnoho těch, kteří nikdy neporozuměli nárokům biblického sabatu ani falešnému základu, na němž spočívá nedělní ustanovení. Každé hnutí ve prospěch náboženského zákonodárství je ve skutečnosti ústupkem papežství, které po tolik věků vytrvale vedlo boj proti svobodě svědomí. Zachovávání neděle vděčí za svou existenci jakožto takzvaná křesťanská instituce „tajemství nepravosti“; a její vynucování bude faktickým uznáním zásad, které tvoří samotný základní kámen římského katolicismu. Až náš národ takto zavrhně zásady své vlády tím, že vydá nedělní zákon, protestantismus si tímto činem podá ruku s papežstvím; nebude to nic jiného než vdechnutí života tyranii, která již dlouho dychtivě vyhlíží svou příležitost znovu se vrhnout do činného despotismu.“

„Hnutí za národní reformu, uplatňující moc náboženského zákonodárství, až se plně rozvine, projeví tutéž nesnášenlivost a útlak, jaké převládaly v minulých dobách. Lidské rady si tehdy přisvojovaly výsady Božství a pod svou despotickou mocí drtily svobodu svědomí; a ty, kdo se stavěli proti jejich nařízením, stíhalo věznění, vyhnanství i smrt. Bude-li papežství nebo jeho zásady znovu uvedeno do moci zákonodárství, budou znovu zažehnuty ohně pronásledování proti těm, kdo nebudou ochotni obětovat svědomí a pravdu z ohledu na všeobecně přijímané bludy. Toto zlo je na samém prahu uskutečnění.“

„Když nám Bůh dal světlo, jež nám ukazuje nebezpečí před námi, jak můžeme obstát bez viny v jeho očích, jestliže zanedbáme vynaložit veškeré úsilí, které je v naší moci, abychom je předložili lidu? Můžeme se spokojit s tím, že je ponecháme, aby se s touto osudovou otázkou setkali bez varování?“

„Před námi se otevírá vyhlídka na pokračující zápas, s nebezpečím uvěznění, ztráty majetku, a dokonce i samého života, při obraně Božího zákona, který je lidskými zákony činěn neplatným. V této situaci bude světská politika nabádat k vnějšímu přizpůsobení se zákonům země v zájmu pokoje a souladu. A budou i tací, kteří budou takový postup obhajovat dokonce i Písmem: „Každá duše ať se podřizuje vyšší mocnosti... Neboť mocnosti, které jsou, jsou zřízeny od Boha.““

„Jaký však byl postup Božích služebníků v minulých věcích? Když uředníci po Kristově vzkříšení kázali Krista a Ježíše ukřižovaného, vrchnost jim přikázala, aby již více nemluvili ani neučili ve jménu Ježíšově. „Ale Petr a Jan jim odpověděli a řekli: Je-li to spravedlivé před Bohem, vás poslouchati více než Boha, sudťte sami. Neboť my nemůžeme nemluvit o tom, co jsme viděli a slyšeli.“ Dále kázali radostnou zvěst o spasení skrze Krista a moc Boží vydávala svědectví tomu poselství.“ Testimonies, svazek 5, 711–713.

Boží soudy se chystají vytvořit ve společenské, hospodářské a náboženské oblasti ve Spojených státech takové prostředí, které vytvoří logiku pro to, aby náboženští vůdci začali volat po obnovení veřejné mravnosti, jak to bylo předobrazeno v 80. a 90. letech 19. století a poté znovu v dějinách prezidenta, který v roce 1989 označil čas konce. „Velká krize očekává Boží lid. Krize očekává svět.“ Sestra Whiteová klade dvě otázky: „Když nám Bůh dal světlo ukazující nebezpečí, která jsou před námi, jak můžeme obstát jako čistí v Jeho očích, jestliže zanedbáme vynaložit veškeré úsilí, jež je v naší moci, abychom je předložili lidu? Můžeme se spokojit s tím, že je

ponecháme, aby se s touto závažnou otázkou setkali bez varování?“

Jaké světlo bylo dáno, aby nám ukázalo nebezpečí, která jsou před námi, a nebylo-li dáno žádné světlo, jak by mohl milující Bůh činit svůj lid odpovědným za to, že nepředložil výstražné poselství, jestliže toto výstražné poselství nikdy neslyšel? Drahý čtenáři, budete volán k odpovědnosti za světlo představené v těchto článcích.

Konkrétní popisy charakteristik demokratické dračí moci, republikánské moci falešného proroka, papežské moci, islámu a laodicejské adventistické církve, jakož i doslovného Izraele v těchto článcích budou vládnoucími mocnostmi považovány za nenávistný projev, avšak jsou poselstvím z Božího slova, které je potvrzeno metodologií řádek za řádkem, a tyto řádky volají, že Boží soudy se mají brzy zvýšit a stupňovat co do četnosti.

Prorocky má křesťanská koalice, která se v dějinách těsně před časem konce v roce 1989 sjednotila, významnější uplatnění než pouhou paralelu k osmdesátým a devadesátým létům 19. století. V právě citované pasáži sestra Whiteová označuje spiritualismus za jeden ze dvou způsobů, jimiž satan podmaňuje svět, a poté věnuje několik slov zázrakům, které bude činit.

Po volbách roku 1988, tedy po příchodu Christian Coalition, došlo k ohromnému projevu satanských zázraků v oblasti draka, v oblasti šelmy a v oblasti falešného proroka. Je důležité tyto jevy správně zařadit, neboť předobrazují příchod satana, který se vydává za Krista, po brzy nastávajícím nedělním zákonu ve Spojených státech.

V oblasti katolicismu svět v 90. letech sledoval zjevení takzvané panny Marie, provázená zázraky krvácejících soch svatých, zázraky zjevení na nebi, deštěm květních plátků z bezmračné oblohy a jinými absurdními satanskými zázraky. V oněch dobách podnikaly zástupy lidí po celém světě poutě v tisících, přitahovány klamy působenými těmito událostmi. Byly o nich psány knihy, novináři je zkoumali, časopisy jako Time a Newsweek o těchto věcech přinášely ilustrace na svých titulních stranách.

V říši draka hinduistické modly v Indii projevovaly satanské zázraky tím, že pily ze lžic nebo sklenic nápojových obětí, které byly přikládány k ústům soch. Tento jev, který začal v jedné malé vesnici v Indii, se rozšířil jako egyptské žaby po celé zemi. Televizní zpravodajství BBC přineslo k tomuto jevu komentář a reportér BBC v televizi mimochodem položil otázku: „Zajímalo by mě, co by se stalo, kdybychom zítra zašli do Londýnského muzea a nabídli jedné z hinduistických soch sklenici mléka?“ Ve večerních zprávách následujícího dne se objevil týž reportér v Londýnském muzeu a za běhu kamer nabídl velké hinduistické soše sklenici mléka. Jakmile se sklenice dotkla rtů sochy, mléko bylo okamžitě vsáto do sochy.

V rámci spiritualismu proroctví amerických Indiánů se bílý bizon známý jako „Miracle“ narodil 20. srpna 1994 na farmě Davea a Valerie Heiderových poblíž Janesville ve Wisconsinu. Miracle se narodila s bílou srstí a její narození bylo některými považováno za naplnění indiánského proroctví. V různých tradicích původních obyvatel Ameriky je narození bílého bizona chápáno jako posvátná a významná událost, symbolizující jednotu, mír a duchovní obnovu. Miracle vzbudila širokou pozornost a pro mnohé lidi se stala symbolem naděje a duchovního významu. Proroctví o bílém

bizonu sahá daleko do minulosti a je přímo spojováno s nejposvátnější relikvií spiritualistického náboženství původních obyvatel Ameriky, neboť právě v původním příběhu o bílém bizonu byla do této kultury uvedena „dýmka míru“.

V roce 1994, v oblasti falešného proroka odpadlého protestantismu, započalo hnutí Svatého smíchu, známé též jako Torontské požehnání, v lednu 1994 v církvi Toronto Airport Vineyard Church (nyní známé jako Catch The Fire Toronto) v Torontu, Ontario, Kanada. Během série probuzeneckých shromáždění vedených pastory Johnem a Carol Arnottovými se mezi účastníky začal objevovat fenomén nekontrolovatelného smíchu spolu s dalšími projevy, jako bylo třesení, pláč a padání k zemi, anebo napodobování zvířat a zvířecích zvuků (často označované jako „zabití v Duchu“ nebo „opilost v Pánu“).

Smích a další projevy byly účastníky připisovány přítomnosti a působení Ducha svatého, což vedlo k tomu, že k popsání tohoto jevu byl užíván výraz „svatý smích“. Probuzení na shromážděních v Toronto Airport Vineyard Church přitáhlo pozornost i návštěvníky z celého světa, což vedlo k rozšíření tohoto hnutí do dalších církví a společenství. Lidé přicházeli z celého světa, aby zakusili tento smích, a když se vraceli do svých domovských církví, tyto církve pak často začaly projevovaly tytéž démonické manifestace.

Pat Robertson založil v roce 1960 Christian Broadcasting Network (CBN). CBN byla jednou z prvních televizních sítí zaměřených na křesťanské vysílání a sehrála významnou úlohu v růstu odvětví křesťanského vysílání ve Spojených státech. V průběhu let CBN rozšířila svůj dosah a vliv prostřednictvím televize, rozhlasu a digitálních médií a stala se jednou z největších křesťanských mediálních organizací na světě.

V roce 1888 založil Christian Coalition a kandidoval na úřad prezidenta Spojených států. Jeho přesvědčení lze vystopovat až k National Reform Movement a k Lord's Day Alliance. Obě tyto organizace vznikly v roce 1888 a zasazovaly se o různé sociální reformy založené na křesťanských zásadách, včetně prohibice alkoholu, volebního práva žen a zachovávání sabatu (neděle) jako dne odpočinku a bohoslužby. Toto hnutí bylo ovlivněno evangelikálním protestantismem a usilovalo o vytvoření „křesťanského národa“ vedeného biblickými zásadami. Robertson zastupoval tytéž zásady jako National Reform Movement i Lord's Day Alliance. Z tohoto důvodu také založil Regent University.

Pat Robertson založil v roce 1977 Regent University v souladu s katolickým učením, proti němuž William Miller tak odvážně vystoupil. Katolicismus a odpadlý protestantismus užívají satanskou biblickou metodologii, která mimo jiné ve svých neposvěcených plodech vytváří víru, že před skutečným návratem Ježíše nastane tisíc let pokoje. Robertson věří, že jeho univerzita připravuje muže a ženy, aby byli těmi, kdo budou během biblického milénia spravovat Kristovu tisíciletou vládu. Výraz „regent“ znamená někoho, kdo jedná jako zástupce nebo místodržící vládce či monarchy, jenž se nenachází v zemi.

Před dobou konce v roce 1989, počínaje přinejmenším rokem 1960, vstoupily do dějin moderní protějšky organizací, které v roce 1888 prosazovaly nedělní legislativu. Po roce 1989 otrásly satanské projevy všemi třemi prvky náboženské sféry draka, šelmy a falešného proroka. Ježíš vždy

spojuje konec jedné věci se začátkem jiné věci a rok 1989, „doba konce“ ve čtyřicátém verši jedenácté kapitoly Danielovy knihy, zahajuje prorocké období, které končí brzy přicházejícím nedělním zákonem ve verši čtyřicátém prvním. Když tento nedělní zákon přijde, Satan se objeví, aby „zosobnil“ Krista, a začne jeho vrcholný skutek klamu, provázený zázraky a uzdraveními.

Dějiny, které začínají toto prorocké období, označují dílo odpadlického protestantského hnutí, jež vede k nedělnímu zákonu a které bylo předobrazeno rokem 1989, počátkem onoho období. V roce 1989 padla „zed“ „železné opony“ a na konci tohoto období padá „zed“ oddělení církve a státu“. Počátek tohoto období označuje první dva prezidenty z osmi posledních prezidentů. Počátek označuje papežství, jak přemáhá svého nepřítele ateismus v Sovětském svazu, a poslední označuje papežství, jak přemáhá svého nepřítele protestantismus ve Spojených státech. Počátek označuje prvního z oněch osmi prezidentů (republikána), jak podává ruku antikristu biblického prorocství, a konec označuje posledního z oněch osmi prezidentů, jak podává ruku antikristu biblického prorocství. O onom prvním prezidentovi se rozumí, že nese odpovědnost za stržení zdi, a poslední je tím, kdo zed' vystaví.

V roce 1960, až do doby konce v roce 1989, započalo moderní Hnutí národní reformy. Po volbách začaly satanské zázraky. Před nedělním zákonem závěrečný projev národních reformátorů znovu pozvedne svou politickou hlavu. Při nedělním zákonu nastal čas podivuhodného působení satana. Před nedělním zákonem bude z prorocké nutnosti třeba, aby přišly soudy, které nejen odstraní národní prosperitu Spojených států, ale tyto soudy budou z prorocké nutnosti muset být tak přísné a hroživé, že bude vytvořena logika umožňující těm, kdo náleží k závěrečnému hnutí národní reformy, křesťanským nacionalistům, označovat za příčinu těchto soudů občany, kteří znesvěcují to, co nazývají Dnem Páně.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Jestliže náš lid bude i nadále setrvávat v té netečné náladě, v jaké dosud byl, Bůh na něj nemůže vylít svého Ducha. Není připraven s Ním spolupracovat. Není probuzen k dané situaci a neuvědomuje si hrozící nebezpečí. Měl by nyní, jako nikdy předtím, pociťovat svou potřebu bdělosti a společného jednání.

„Zvláštní dílo třetího anděla nebylo rozpoznáno v jeho důležitosti. Bůh zamýšlel, aby Jeho lid byl daleko napřed před postavením, které zaujímá dnes. Nyní však, když nadešel čas, aby přešel k činu, musí se teprve připravovat. Když národní reformátoři začali prosazovat opatření omezující náboženskou svobodu, měli si naši vedoucí muži uvědomovat situaci a měli horlivě pracovat, aby těmto snahám čelili. Není podle Božího řádu, že světlo bylo zadržováno před naším lidem — právě ta přítomná pravda, kterou pro tuto dobu potřeboval. Ne všichni naši kazatelé, kteří zvěstují poselství třetího anděla, skutečně rozumějí tomu, co toto poselství zahrnuje. Hnutí národní reformy bylo některými pokládáno za věc tak malé důležitosti, že nepovažovali za nutné věnovat mu větší pozornost, a dokonce měli za to, že by tím věnovali čas otázkám odlišným od poselství třetího anděla. Kéž Pán odpustí našim bratřím, že takto vykládali právě poselství pro tuto dobu.“

Lid je třeba probudit, pokud jde o nebezpečí přítomné doby. Strážní spí. Jsme o celé roky pozadu. Ať vrchní strážní pocítí naléhavou nutnost dávat pozor sami na sebe, aby nepromarnili příležitosti, které jim byly dány, aby rozpoznali nebezpečí.

„Jestliže vedoucí muži v našich konferencích nyní nepřijmou poselství, které jim Bůh poslal, a nezařadí se k činu, církve utrpí velikou ztrátu. Když strážný, vida přicházející meč, vydá polnici určitý zvuk, lid podél celé linie bude varování opakovat a všichni budou mít příležitost připravit se ke střetu. Avšak příliš často vůdce stál v nerozhodnosti, jako by říkal:

„Nespěchejme příliš. Může tu být omyl. Musíme být opatrní, abychom nevyvolali planý poplach.“ Sama jeho váhavost a nejistota volá: „Pokoj a bezpečnost.“ Nevzrušujte se. Nebud’te znepokojeni. Z této otázky náboženského dodatku se dělá mnohem více, než je namístě. Toto vzrušení všechno pomine.“ Tím fakticky popírá poselství seslané od Boha a varování, které mělo církve probudit, nevykoná své dílo. Polnice strážného nevydává určitý zvuk a lid se nepřipravuje k boji. Ať se strážný má na pozoru, aby pro jeho váhavost a prodlení nebyly duše ponechány k zahynutí a jejich krev nebyla požadována z jeho ruky.“

„Po mnoho let jsme očekávali, že bude v naší zemi uzákoněn nedělní zákon; a nyní, když je toto hnutí bezprostředně před námi, se ptáme: Splní náš lid v této věci svou povinnost? Nemůžeme napomoci pozvednutí praporu a vyzvat, aby vystoupili do popředí ti, kdo mají zřetel ke svým náboženským právům a výsadám? Čas se rychle blíží, kdy ti, kdo se rozhodnou poslouchat Boha spíše než lidi, pocítí ruku útlaaku. Máme tedy zneuctit Boha tím, že budeme mlčet, zatímco Jeho svatá přikázání jsou pošlapávána?“

„Zatímco protestantský svět svým postojem činí ústupky Římu, probud’me se k pochopení této situace a pohlížejme na zápas, jenž je před námi, v jeho pravém světle. Kéž strážní nyní pozvednou svůj hlas a přinesou poselství, které je přítomnou pravdou pro tuto dobu. Ukažme lidu, kde se nacházíme v prorockých dějinách, a usilujme probudit ducha pravého protestantismu a probudit svět k vědomí ceny výsad náboženské svobody, jimž se tak dlouho těšil.“

„Bůh nás vyzývá, abychom se probudili, neboť konec je blízko. Každá ubíhající hodina je hodinou činnosti v nebeských síních, aby byl na zemi připraven lid, který sehraje svou úlohu ve velkých výjevech, jež se před námi brzy otevřou. Tyto pomíjející okamžiky, které se nám zdají mít tak nepatrnou cenu, jsou obtíženy věčnými zájmy. Utvářejí úděl duší pro věčný život nebo věčnou smrt. Slova, která dnes pronášíme do sluchu lidu, skutky, které konáme, duch poselství, jež neseme, budou vůní života k životu nebo smrti k smrti.“

„Moji bratři, uvědomujete si, že vaše vlastní spasení, stejně jako úděl jiných duší, závisí na přípravě, kterou nyní činíte na zkoušku před námi? Máte takovou vroucnost horlivosti, takovou zbožnost a oddanost, které vám umožní obstát, až proti vám bude vznesen odpor? Jestliže Bůh kdy promluvil skrze mne, přijde čas, kdy budete postaveni před rady a každé stanovisko pravdy, které zastáváte, bude podrobena přísné kritice. Čas, který nyní tak mnozí nechávají přijít nazmar, by měl být věnován úkolu, který nám Bůh svěřil, totiž přípravě na blížící se krizi.“ Testimonies, svazek 5, 714–716.